

Необхідність використання потенціалу рухливих ігор у фізичному вихованні студентської молоді

Клименко О. І., Пономарьов В. О.

Інститут підготовки юридичних кадрів для СБУ НЮУ ім. Я. Мудрого,
Україна

Анотація. Відповідно до ситуації, яка склалась у державі, корегуються програми підготовки військових фахівців. Виходячи з цього, значна увага приділяється фізичному вихованню молоді. Очевидні потенціал і багатогранність можливостей, що надаються рухливими іграми. Саме рухливі ігри в силу притаманних їм особливостей є досить ефективним засобом комплексного удосконалення рухових якостей.

Ключові слова: фізичне виховання, рухливі ігри.

На теперішній час ми можемо говорити про успіхи у справі розбудови армії. Армія відновила свою боєздатність, набула бойового досвіду, покращила оперативну спроможність та технічну оснащеність. Але, враховуючи наявний ризик відновлення збройного протистояння та постійну складну обстановку в зоні бойових дій, головним пріоритетом роботи оборонного відомства залишається подальше реформування Збройних Сил.

Нині на розгляді Кабінету Міністрів перебуває Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України. У співпраці з іноземними експертами завершується опрацювання Стратегічного оборонного бюлетеня України, Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки на період до 2020 року, інших важливих документів щодо реформування оборонного сектору держави.

Відповідно до ситуації, яка склалась у державі, корегуються програми підготовки військових фахівців. Вони поповнилися новими дисциплінами, наприклад: основи військового управління, бойова система виживання воїна, військово-медична підготовка тощо. Навчальні плани постійно переглядаються з урахуванням набутого бойового досвіду. Більше уваги приділяється практичним заняттям та бойовій підготовці.

Виходячи з цього, значна увага приділяється фізичному вихованню молоді. І не тільки молоді, яка навчається на факультетах та в інститутах підготовки кадрів для силових структур, а взагалі учнівської молоді. Про це свідчить цілеспрямована робота у цьому напрямку. Затвердження комплексної програми «Фізичне виховання – здоров'я нації», Постанова КМУ від 9 грудня 2015 року № 1045 «Про затвердження Порядку проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України».

В даній постанові визначено: «Метою щорічного оцінювання є визначення та підвищення рівня фізичної підготовленості населення України, створення належних умов для фізичного розвитку різних груп населення,

покращення його здоров'я, забезпечення здатності до високопродуктивної праці, захисту суверенітету і територіальної цілісності України, а також сприяння у вихованні патріотизму та громадянської позиції». Також у пункті 4 цієї постанови наведено: «Проведення щорічного оцінювання для учнівської та студентської молоді навчальних закладів усіх типів незалежно від форми власності, особового складу Збройних Сил та інших військових формувань, утворених відповідно до законів, правоохоронних органів, рятувальних та інших спеціальних служб, є обов'язковим».

Цією постановою держава ставить на постійний контроль фізичний рівень учнівської молоді, і проблеми фізичного виховання студентів ВНЗ стають дедалі актуальнішими.

Високий рівень фізичного розвитку студентської молоді і відповідний рівень фізичної підготовленості забезпечує їх ефективну навчальну діяльність в період перебування в навчальному закладі і подальшої професійної діяльності. Це досить складна задача, яка вирішується в кожному соціально-економічному періоді розвитку держави в залежності від рівня його загальної культури відповідного періоду розвитку. Як невід'ємний компонент цілісної культури суспільства, фізична культура відображає рівень його соціального розвитку [1].

Як і загальна культура в цілому, фізична культура має свої складові компоненти, до яких належать її матеріальна, духовна і фізична складові. Взаємозумовленість цих складових фізичної культури на кожному етапі фізичного розвитку визначають його ефективність [2].

Свої соціальні функції фізична культура найбільш повно реалізує в системі фізичного виховання як найважливішого засобу соціального становлення громадянина, цілеспрямованого педагогічного процесу по залученню школярів та студентів до цінностей загальнонародної фізичної культури і здоров'я. Поєднуючи заняття фізичною культурою з загальнофізичною підготовкою, здійснюється процес всебічної фізичної підготовки, що має велике оздоровче значення.

Стосовно студентської молоді вищих навчальних закладів необхідно враховувати специфіку їх життєдіяльності, яка регламентується особливостями організації і перебігу навчального процесу. Специфіка студентської життєдіяльності протікає протягом п'яти років і займає найбільш життєздатний період. Організація фізичного виховання в ці п'ять років має особливо значущу роль, так як необхідно не лише зберегти високий рівень життєздатності організму, але й підготувати його до специфіки майбутньої професійної діяльності, яка в більшості випадків суттєво відрізняється від ритму життя і її специфіки в період студентства. У цьому полягає суть спеціальної фізичної підготовки організму майбутнього фахівця, життєдіяльність якого буде протікати в принципово іншому професійно-виробничому середовищі.

Оновлення фізичного виховання студентської молоді сьогодні неможливе без значної зміни пріоритетів у ставленні до цього питання. Фахівцям з фізичної культури надається можливість більш різноманітно використовувати засоби і методи, які дозволяють більшість фізично важких вправ виконувати

легко, з елементами гри та змагаючись. Таким чином долається монотонність занять, і процес фізичного виховання вже не є нудним і одноманітним.

Сьогодні вже багато фахівців з фізичної культури все більш чітко усвідомлюють потенціал і багатогранність можливостей, що надаються рухливими іграми. Можна відзначити, що саме рухливі ігри в силу притаманних їм особливостей є досить ефективним засобом комплексного удосконалення рухових якостей. Аналіз вітчизняних і зарубіжних публікацій про рухливі ігри дозволяє розглядати їх як усвідомлену діяльність, спрямовану на досягнення конкретних завдань у швидкозмінних умовах [3].

Ігри допомагають уникнути одноманітності, відновлюють психологічний статус, розвивають тактичне мислення, культуру спілкування, сприяють підготовці до конкретної професійної діяльності.

На заняттях з фізичного виховання академічну форму вправ необхідно поєднувати або використовувати по черзі з ігровою. Академічна форма характеризується тим, що увага людини зосереджена на точному виконанні вправ та фіксується, головним чином, на формі виконуваних рухів, на суворому дотриманні їх структури. Ігрова форма містить сюжетність, визначеність рухових завдань і показники їх досягнення. Крім того, розвиток рухових здібностей йде з більшою інтенсивністю коли людина зацікавлена у виконанні більшого обсягу фізичного навантаження. Людина оволодіває не тільки спортивною технікою, але й розвиває функціональні можливості організму.

З огляду на це можна корегувати програми з фізичного виховання, йдучи від залишкового методу нормативної підготовки, а в програмах розширювати час і кількість використовуваних ігор, які можуть ставати домінуючим засобом фізичного виховання.

Застосування ігрового методу в навчальному процесі з фізичного виховання дозволяє досягти більш високих показників у фізичному розвитку й підготовці студентів, порівняно з загальноприйнятими методами при однакових затратах часу, а безпосередньо заняття зробити більш цікавими.

Спортивні ігри впливають на формування особистісних особливостей студентів [4].

Змагальна діяльність визначає психологічну готовність – самоконтроль і психічну стійкість які допомагають у подоланні важкої, однотонної навчальній роботі.

Фізичне виховання за допомогою спортивних ігор забезпечує довголітнє збереження високого рівня фізичних здібностей, подовжуючи працездатність людей. А праця є життєвою необхідністю людини, джерелом його духовного та соціального добробуту.

Література

1. Сутула В. А. Теория и практика физической культуры: научный миф или реальность? /В. А. Сутула, Г. В. Власов // Теория и практика физической культуры – 2013 – № 5. – С. 10 – 14.
2. Сутула В. О. Теоретико-методичні засади формування фізичної культури особистості в умовах цілісної соціально-педагогічної системи: дис..д.пед.наук / В. О. Сутула. – Харків. 2010. – 440с.
3. Птушко Н. Технология применения соревновательно-игрового метода на уроках физического воспитания для активизации двигательной деятельности учащихся.

[Электронный ресурс] //Первое сентября. – режим доступа: [http:// spo.1september.ru/2005/11/9/htm](http://spo.1september.ru/2005/11/9/htm).

4. Вдовина О. С. Особенности сформированности личностных особенностей студентов, занимающихся различными спортивными играми / О. С. Вдовина // Молодой ученый. – 2014. – № 18. – С. 68–71.

Інформація про авторів:

Клименко Олег Іванович – старший викладач СК №4

Інститут підготовки юридичних кадрів для СБУ Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Пономарьов Віктор Олександрович – старший викладач СК №4

Інститут підготовки юридичних кадрів для СБУ Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

E-mail: Viktor <vap5@ua.fm>

Поступила в редакцію 13.01.2016